

Regional plan for Rondane – Sølnekletten

Høringsuttalelse fra Hamar og Hedemarken Turistforening

Hamar og Hedemarken Turistforening har sitt primære medlems- og arbeidsområde i kommunene Hamar, Løten, Ringsaker og Stange. I tillegg har vi medlemmer i Elverum vest for Glomma. Vårt arbeidsområde i form av tilrettelegging av stier, løyper og overnattingskvarterer dekker de samme kommunene, der bl.a. søndre del av Hedmarksvidda både sør og nord for Åsta er kjerneområder. Innenfor planens sone 1 (nasjonalt villreinområde) driver HHT to overnattingskvarterer, Halgutusveen og Godlidalshytta, i hytter som er eid av h.h.v. Vang Almenning og Pihl AS. Rondanestien er merket i samsvar med DNTs standarder gjennom hele området og knytter seg i nord til DNTs rutenett Lillehammer-Rondane i området ved Djupsli i Fåvang.

HHTs egne leirsteder Åkersætra og Skolla i Åstdalen ligger i plangrensen og benytter i stor utstrekning arealer inne i planområdet LNFR-soner og hensynssoner.

Planen angir retningslinjer for sårbare myrområder på Hedmarksvidda sør for nasjonalt villreinområde som inngår i noen av Mjøsområdet viktigste utfartsområder i fjellet både sommer og vinter, spesielt områdene mellom Målia og Åsta. Dette er også blant HHTs viktigste arbeidsområder.

Den regionale planen omfatter for øvrig områder som inngår i andre lokale turistforeningers – og DNT sentralt – sine arbeidsområder, og vi forutsetter at disse områdene blir ivaretatt på tilsvarende vis.

Med dette som utgangspunkt konstaterer vi at planarbeidet har fått en forholdsvis konstruktiv form sett fra friluftslivets synsvinkel, der det er søkt en viss balanse mellom nødvendig vern og regional utvikling. HHT som del av DNT-systemet er svært opptatt av å verne naturen som kilde både til rekreasjon og ivaretagelse av artsmangfoldet. Vi mener at omfanget på vår virksomhet i planområdet ikke har betydd noen trussel mot verken villrein eller artsmangfold for øvrig. Vi forutsetter derfor at vår virksomhet kan fortsette, eventuelt med moderate tilpasninger. I dette inngår nødvendig videreutvikling og vedlikehold av hytter, stier og løyper. Vi mener å kunne dokumentere at flere av våre stiltak har hatt en kanalisierende og skjermende effekt i forhold til vegetasjon og dyreliv. Ett eksempel er Rondanestiens trasé over Raudfjellet mellom Bringbu og Nyskolla. Hovedeffekten av denne er sannsynligvis ikke spesielt økt (ekstern) trafikk i området, men en bedre kanalisering av dagsutfart og trafikk fra nærliggende hytteområder, bærplukkere samt jegere og fiskere.

Derimot mener vi at planen ikke i tilstrekkelig grad er opptatt av friluftslivets kår i deler av planområdet. Søndre Hedmarksvidda, området fra den sørlige delen av Raudfjellet over Åstelva ned mot de øvre bygdelag i Hamar og Løten, er et av Innlandets viktigste områder for dagsutfart sommer og – særlig – vinter. Tusenvis av mennesker bruker områdene ukentlig. I tillegg kommer hytteområdene, der særlig sommertrafikken dominerer. Kap. 5.7 s. 45 Andre retningslinjer for delområde Rondane gir et nokså uklart bilde av hvilket handlingsrom aktørene i friluftslivet (allmenningene, private turistvirksomheter, turistforeningen) har i området i hht. planen.

HHT vil spørre om intensjonen med formuleringene i tilknytning til kartet over sårbare myrområder i deler av Ringsaker, Hamar og Løten: *”Det må ikke igangsettes tekniske inngrep som drenering, byggearbeider eller andre tiltak som endrer på dagens situasjon.”* Dette kan oppfattes svært restriktivt og være en hemsko også for nødvendig vedlikehold av turistforeningens infrastruktur. Presisering her synes nødvendig!

Turistforeningen mener dessuten at enkelte gamle ferdselsveger/stier, som nå er nesten usynlige tråkk, bør ha historisk interesse og kunne gis en forsvarlig og hensiktsmessig merking. Et eksempel på dette er gamle stier som leder inn til Staupholen (innenfor Hemmeldalen naturreservat) og som er et minne om den omfattende seterdriften på vidda.

Forslagene om sykkelstier øst-vest i området mellom Budor og Gitvola representerer et følt behov. HHT er likevel i tvil om hvor egnet dette er i den nordligste delen av området (Gitvola-Brennsetra). Vi prioriterer heller området mellom Budor og St. Olav og også den traseen som er benyttet til formålet til nå, uten å være helt tilrettelagt: stien mellom Målia og Kveådammen.

HHT er derimot glad for at forslaget til handlingsplan omfatter etablering av en regional forvaltningsmodell. Fokus på kommunenivået gir manglende helhet, og dette er særlig merkbart i den sørligste delen av planområdet med en ”kunstig” oppsplitting av grunneiendommene (allmenningene), som samtidig tjener som kommunegrenser. Det må likevel sies at planfremstillingen er unødig komplisert og til dels uoversiktlig for dem som ikke er interessert i alle deler av planinnhold og –geografi.

Det er i alminnelighet lite informasjon tilgjengelig for allmennheten – og dermed for lite kunnskap - når det gjelder sårbarheten for viltet i dette viktige utfartsområdet. HHT vil gjerne bida til å bedre dette, f. eks. ved at temaet gis plass på vår hjemmeside og i publikasjoner som HHT-Nytt. Et så vidt stort område er mindre egnet for fysisk utplassering av informasjonstavler og lignende.